

Lieve Annet, kinderen, kleinkinderen, familie en vrienden,

Ergens in juni kreeg ik een onheilstelefoontje van Annet, er was iets gebeurd met Frans. Hij was opgenomen in het St. Jansgasthuis. Ik trof Frans op zijn kamer in bijna blakende en vrolijke toestand aan. Hij was niet alleen, maar de hele familie zat rond zijn bed. De wachtkamer was een betere plek, want Annet was jarig. Frans liep dat kleine stukje wel even!

Iedereen riep tegen hem: niet doen Frans, in bed lijkt 't heel wat maar lopen, nee toch?" Frans zag het allemaal glimlachend aan, hij wist toch zelf wel wat goed voor hem was?

Op 28 juni was de jaarlijkse evaluatie van het Comité 40-45. Frans was daar niet bij, wel had hij nog tips meegegeven.

Op 5 maart van dit jaar werd Frans in het kader van de website "Oorlog in Hoorn" die later in april gepresenteerd zou worden, geïnterviewd door een leerlinge van het d'Ámpte. Haar eerste vraag was: "Wat heeft u meegekregen van de oorlog in Hoorn?" Frans kenmerkende antwoord was: "Hij heeft min of meer mijn levensloop bepaald". En: "Ik heb een portie meegekregen uit de oorlog". Een van de laatste vragen was of Frans in het verzet had gezeten. Frans kon er wel om lachen, maar hij vroeg zich hardop tegen mij af, of die kinderen wel iets mee hadden gekregen wie zij tegenover zich hadden. Hij was immers nog geen 8 jaar toen de oorlog afgelopen was.

Frans werkte graag mee met dit soort initiatieven. Zoals ook met het boekje dat aan alle leerlingen van de hoogste klassen van het basisonderwijs werd gegeven: "Ik ben weer vrij" van Andre Nuyens, in 2010.

Vorig jaar werd er een film gemaakt als promo over de 2^e Wereld Oorlog. De cineasten hadden in overleg met mij gekozen voor het Vliegersmonument dat Truus Menger gemaakt had. Frans wist daar ongelooflijk veel van. Frans ging ook mee naar de basisschool de Zonnewijzer waar de film verder werd opgenomen. Hij zorgde er wel voor dat ik niet van het juiste pad afweek. De film met Catharine Keyl moet nog altijd getoond worden. Het zou een mooi eerbetoon aan Frans zijn.

Frans liep al jaren gelijk op met het Comité 40-45, hij schreef al veel eerder voor het Kwartaalblad, hij stelde tentoonstellingen over de 2e Wereldoorlog samen. Het was dan ook logisch dat ik Frans vroeg om zich aan te sluiten bij het Comité 40-45. Zijn antwoord was: Geen probleem, ik deed toch al veel voor jullie!"

En vanaf dat moment hoorde Frans er ook echt bij. Het samenstellen van onze jaarlijkse tentoonstelling "Bezet & Bevrijd", eerst in de Armenkerk en de laatste

3 jaar in de Boterhal was een feest voor Frans. Samen met Jos en later Leo zochten zij de foto's uit die pasten bij het onderwerp van dat jaar.

De lange Jos en de kleine Frans bepaalden beiden de hoogte van het touwtje dat over de hele lengte gespannen werd om er zeker van te zijn dat de foto's op gelijke hoogte hingen. Heel en half wat, maar het hing perfect en daar ging het om.

In 2014 had ik onze vrienden uit België gevraagd een tentoonstelling samen te stellen, immers het was 100 jaar geleden dat de Grote Oorlog uitgebroken was.

Frans: "Mag ik je er op wijzen dat jij van de 2^e WO bent, dan moet je niet die eerste erbij halen".

Toen ik hem dit jaar vroeg een paneel samen te stellen over de schrijver Bart Lankester die net een boek had gepubliceerd over Trien de Haan, was zijn reactie: "Kan die man dat niet zelf, wel een boek schrijven, maar niet iets in elkaar frutselen?" Natuurlijk deed Frans dat wel, maar toen ik niet direct reageerde op zijn prestatie, vroeg hij mij: "heb je het nou wel gezien?"

Frans kon ik altijd vragen of hij een foto voor mij had die ik wilde gebruiken. Soms per ommekeer stuurde hij mij de foto's. "Zoek er maar een uit!" Toen wij een keer de panelen die Frans had samengesteld over de executie van de mannen op 4 januari 1945 niet ophingen, fluisterde hij mij toe: "dit jaar niet, maar volgend jaar komen ze weer gewoon te hangen. Je kunt het niet maken die 2 panelen niet te tonen." Zo was Frans, hij bemoeide zich graag met alles. Tijdens onze bijeenkomsten bij een van de leden thuis, voelde hij zich op zijn gemak en toen we een keer een rondje deden waarom hij bij het Comité 40-45 zat, was zijn reactie ik vind het gewoon gezellig.

De laatste 2 vergaderingen kon Frans niet meer op de fiets komen, hij werd opgehaald door Janine en Phil van Dijk. Frans kon niet meer die afstanden afleggen, het kostte hem moeite. Op zijn laatste vergadering op 5 november jl. had Frans nog een geweldige aanvulling op een idee dat ik lanceerde: een plaquette met de namen met de 16 Hoornse Joodse inwoners van Hoorn die niet meer teruggekomen waren van de vernietigingskampen. Ik dacht aan plaatsing in het Statenlogement, het oude stadhuis van Hoorn. Nee, Frans had een beter idee: "op het stationsgebouw, want daar zijn zij op de trein gezet." Als op 20 april 2020 de plaquette daadwerkelijk daar wordt aangebracht, denk ik aan Frans. En ik beloof je Frans, dat op de eerstvolgende vergadering er bitterballen worden geserveerd, want als Annet daar mee binnenkwam, zat jij te glunderen: wat is het toch gezellig met elkaar.

Eddy Boom

